

ஆளுக்கொரு பெயர் வைத்து
அழகைக் கிறோம் உன்னை

அவரவர் க்குத் தெரிந்தவழியில்
உயர்த்திப் பிபிக்கிறோம்
உன்னை

உன்னை நஞ்சில் நிறுத்தி
வழிபடவதைவிடத்து
பெருமபைசே பிதற்றுக்கிறோம்
வம்பை வளர்க்கிறோம்
வன்முறையில் இறங்குகிறோம்

எங்கயும் நீ
முகம்காட்டியதில்லை

வணங்குதற்குரியவன்
வன்முறைக்குரியவனில்லை என்பதை
எப்போது
எடுத்துச்சொல்லப்போகிறாய்

தபணிலும் துரும்பிலும்
இருக்கும் உன்னை
எங்கோ இருப்பதாய் எண்ணி
நடும்பயணம் செய்து
தரிசிக்கவருகிறோம்

இயற்கை இடர்களால்

எங்களையே இழக்கிறோம்

கண்மடித்தனமாகக்
கண்டுகொள்ள நினதெத்து
முட்டிமரோதி
மச்சை இழக்கிறோம்

உன்தரிசனம்
தட்சணையால்
முபிவசுயெய்ப்படுகிறது

விலபைசேப்படுவது
நீ யா?
நாங்களா?

தரே இழப்பது யார்
என்று
அடித்துக்கொள்கிறோம்
ஒருவரை ஒருவர்
அடித்துக்கொள்கிறோம்

அப்போதும் நீ
தரேலிருக்கவே விரும்புகிறாய்
நாங்கள்
தரேழப்பதையே விரும்புகிறோம்
நாங்கள்
தரேழப்பதையே விரும்புகிறாய்!
சுயநலத்தின்
சுயம்பாய் இருக்கிறாய்

இறங்கிவந்து
யாரிழுத்தால் என்ன
யான்
எல்லார்க்குமுரியவன் என்று
மனம் இரங்கியதில்லை

இரக்கம் ஏதுமின்றி
மதத்தால் சாதியால்
அபிமபைப்படுத்தினனே
கொடும்பைப்படுத்தினனே
பழிவாங்கி
அறியாமையின்
அடையாளமாய் விளங்கினனே

எல்லார்க்கும் பொதுவான நீ
சமாதானம் ஏன்

செய்துவகைக் கவில்லை
சமரசம் ஏன்
செய்துவகைக் க வரவில்லை

அங்கயேம நீ
தலமைறவைகிவிட்டாய்

அன்று யமுனையில்
அண்மையில்
கோதாவரியில்
நீ ராடவந்தவர்கள்
நெர்சலில் சிக்கி
மிதிபட்டு
27பேர் இறந்தனர்

என்னசெய்துகொண்டிருந்தாய்
நீ

அந்த
அப்பாவிக்குடும்பங்களுக்கு
ஆறுதல் சொல்வது யார்?

பிரித்தாளும் சமீபச் சியகை
கடபிபிக் கும்
பிரிவினை வாதி நீ தான்

குற்றத்தால்
குற்றவாளி
தலமைறவைவதுண்டு
தலமைறவானதால்
குற்றவாளியானவன் நீ

நீ யே குற்றவாளியின்றால்
குற்றம் களையவும்
குற்றை நீ ரக் கவும்
சற்றும் தகுதி
இல்லை உனக்கு

எங்கயேம
இல்லாதவனாகவே இருக்கிறாய்
இருப்பவனாய் எண்ணி
இல்லாததையெல்லாம் செய்கிறோம்

ஒன்று
நீ முகம் காட்டி
முடித்துவை

இல்லையேல்
இல்லையென்று
முடிவெடுக்கவதை
வழிகாட்டு...

பிச்சினிக் காடா இளங்கோ

ஆளுக்கொரு பெயர் வைத்து
அழகைக்கிறோம் உன்னை

அவ்வாறு க்குத் தெரிந்தவழியில்
உயர்த்திப் பிடிக்கிறோம்
உன்னை

உன்னை நன்கு சில நிறுத்தி
வழிபடவதைவிடத்து
பெருமபைசே பிதற்றுக்கிறோம்
வம்பை வளர்க்கிறோம்
வன்முறையில் இறங்குகிறோம்

எங்கயும் நீ
முகம் காட்டியதில்லை

வணங்குதற்குரியவன்
வன்முறைக்குரியவனில்லை என்பதை
எப்போது
எடுத்துச் சொல்லப்போகிறாய்

தனிணிலும் துரும்பிலும்
இருக்கும் உன்னை
எங்கோ இருப்பதாய் எண்ணி
நடும்பயணம் செய்து
தரிசிக்கவருகிறோம்

இயற்கை இடர்களால்
எங்களையே இழக்கிறோம்

கண்மீபித்தனமாகக்
கண்டுகொள்ள நினைத்து
முட்டிமோதி
மீச்சை இழக்கிறோம்

உன்தரிசனம்
தடசனையால்
முடிவெடுக்கப்படுகிறது

விலபைசேப்படுவது

நீ யா?

நாங்கள்?

தரே இழுப்பது யார்

என்று

அடித்துக்கொள்கிறோம்

ஒருவரை ஒருவர்

அடித்துக்கொல்கிறோம்

அப்போதும் நீ

தரேலிருக்கவே விரும்புகிறாய்

நாங்கள்

தரேழுப்பதையே விரும்புகிறோம்

நாங்கள்

தரேழுப்பதையே விரும்புகிறாய்!

சுயநலத்தின்

சுயம்பாய் இருக்கிறாய்

இறங்கிவந்து

யாரிழுத்தால் என்ன

யான

எல்லார்க்குமுரியவன் என்று

மனம் இரங்கியதில்லை

இரக்கம் ஏதுமின்றி

மதத்தால் சாதியால்

அடிமைப்படுத்துதின்னே

கொடும்பைப்படுத்துதின்னே

பழிவாங்கி

அறியாமையின்

அடையாளமாய் விளங்கினனே

எல்லார்க்கும் பொதுவான நீ

சமாதானம் ஏன்

செய்துவகைக்கவில்லை

சமரசம் ஏன்

செய்துவகைக்க வரவில்லை

அங்கயேும் நீ

தலமைறவைவாகிவிட்டாய்

அன்று யமுனையில்

அண்மையில்

கோதாவரியில்

நீ ராடவந்தவர்கள்

நெர்சலில் சிக்கி
மிதிபட்டு
27பேர் இறந்தனர்

என்னசெய்துகொண்டிருந்தாய்
நீ

அந்த
அப்பாவிகுடும்பங்களுக்கு
ஆறுதல் சொல்வது யார்?

பிரித்தாளும் சமீபச் சியகை
கடபிபிக்கும்
பிரிவினை வாத்நீ தான்

குற்றத்தால்
குற்றவாளி
தலமைறவைவதுண்டு
தலமைறவானதால்
குற்றவாளியானவன் நீ

நீ யே குற்றவாளியின்றால்
குற்றம் களையவும்
குற்றைத் தக்கவும்
சற்றும் தகுதி
இல்லலை உனக்கு

எங்கயும்
இல்லாதவனாகவே இருக்கிறாய்
இருப்பவனாய் எண்ணி
இல்லாததையெல்லாம் செய்கிறோம்

ஒன்று
நீ முகம் காட்டி
முடித்துவை
இல்லையே
இல்லையென்று
முடிவெடுக்கவை.